

de nuværende Indskrænkninger, netop støttende sig paa den Betragtning, der staaer i mit Forslag. Jeg paastaaer, at denne Opfattelse er fuldstændig praktisk, og, at hvad den ærede Ordfører iøvrigt sagde om mit Forslag, ikke er praktisk fra hans Standpunkt. Naar man erhverver en Dom, saa er den endelig, indtil den bliver paaanket, og dersom en af Grundeierne erhverver Dom over Ministeren for, at han har Lov til at bygge, saa vilde det være juridisk Ufornuft at paalægge denne Grundeier at indanke Sagen for en høiere Ret og muligen gaae igjennem alle tre Instanser, thi Ministeren kunde gjerne have Bærning ubenfor Kjøbenhavn. Vinder Grundeieren, saa staaer Sagen ved denne Dom, indtil Modparten skaffer en anden. — Ved Motivering af mit Forslag, tillod jeg mig at henvise til Høveriloven. De, der kjende disse Høveriløsnings Historie, ville vide, at mange af de omtvistede Spørgsmaal bleve afgjorte ved Underretsdomme, ikke engang ved Overretsdomme. Uagtet jeg derfor troer, at mit Forslag ikke lider af de store Mangler, som den ærede Ordfører omtalte, og uagtet jeg har den bestemte Formening, at Rigsdagen skulde de paagjældende Grundeiere at optage i Loven en Udtalelse om, at de have Afgang til Domstolene, for at faae deres Eiendomsrettigheders Omfang undersøgt, — uagtet alt dette vil jeg dog tage Forslaget tilbage, af Hensyn til det, som en æret Taler (C. Rimestad) udtalte iforgaars, idet han meente, at der kunde findes en fuldkomnere Form for Affattelsesmaaden. Jeg tager altsaa de to Forslag, jeg har stillet, tilbage.

Da Ingen optog de saaledes frafaldne Forslag, bortfaldt de.

**Alberti:** Jeg beklager, at jeg iforgaars begik en Feiltagelse med Hensyn til Opgivelsen af de Arealer, hyrom her er Tale, forsaavidt de ere i privat Eie. Feiltagelsen var aldeles ufrivillig, hvilket jo kan skjønnes deraf, at der forelaa en trykt Oversigt over dette Territoriums Størrelse. Smidlertid troer jeg ikke, at denne Feiltagelse kan influere videre paa Betragtningensmaaden; Sagen bliver den samme i og for sig. — Der er et Punkt, som dog hen-

hører meget væsentligt til Realiteten af denne Sag, og som neppe endnu er oplyst synderligt ved den Forhandling, der har fundet Sted. Jeg berørte allerede dette Punkt iforgaars, men jeg troer ikke, at der er kommet nogen videre Belysning deraf. Det er det Værdiprincip, som Taxationscommissionen skal lægge til Grund. Jeg troer, at det er særdeles vigtigt, at man kommer paa det Rene med, hvad det er der skal vurderes af Taxatorerne. Der staaer i Lovudkastet, at det er den Værdi, Grunden hidtil har havt efter den berettigede Brug, der har kunnet gjøres af den. Hvad vil nu dette sige? Er det den Værdi, Grunden har, naar den er bebygget efter den Maade, hvorpaa den nu lovligt kan bebygges, eller er det den Værdi, som den har ubebygget, hvis den ligger hen ubebygget? Thi det er dog to ganske forskellige Fundamenter, om man vil vurdere en Eiendom, som ligger paa Vesterbrogade indenfor Demarcationslinien, efter den Værdi, den kunde have, hvis den var bebygget, eller efter den Værdi, den har ubebygget; dette maatte man dog have en Forklaring over fra det ærede Udvalg. — Det ærede Ordfører fremhævede i sit Foredrag iforgaars, at det var meget vigtigt, at Regjeringen traadte til for at faae Grunden vel afbenyttet i Henseende til regulære Gadeanlæg, for at det ikke skulde gaae med det indre Demarcationsterrain, saaledes som det er gaaet med det ydre efter 1852. Men jeg troer dog virkelig, at man godt kan overlade dette til Kjøbenhavns Magistrat. Kjøbenhavns Magistrat har vistnok Midler ihænde ved den nyere Lovgivning, den Lovgivning, der er falden efter 1852, til at fremstaffe saadanne regulære Veianlæg, som Communen kan være tjent med; vi behøve neppe i Rigsdagen at tage saadanne communale Anliggender under Behandling og Afgjørelse. Det forekommer mig derfor, at det Forslag, som er stillet af Mindretallet, Rigsdagsmanden for Randers Amts 1ste Valgkreds (Jacob Jensen), meget vel kan passere, ogsaa seet fra denne Side. Den Reguleringsmaade, der stilles i Udsigt her ved dette Forslag med Hensyn til Veie eller Gader, er dog ikke giben endnu, og man veed jo slet ikke, om den ikke vil blive bedre, naar den foretages af Communiens ei-